

РЕШЕНИЕ

№ 903

гр. София, 12.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 29.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **10964** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на член 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с член 172, алинея 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на „ПРЕСА 2012“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], район К. село, [жк], [улица], подадена чрез адв. К. Ч., срещу Заповед № 23-4332-005261 от 31.07.2023 г. на полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи – И. В. Й., за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, буква „а“ ЗДвП – „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“.

По изложените в жалбата и поддържани в с.з. доводи за незаконосъобразност на описаната заповед, се претендира отмяната ѝ. Защитната теза на оспорващия е за неустановеност на материалноправните предпоставки, обуславящи прилагането на ПАМ на посоченото основание в заповедта по чл. 171, т. 2а, буква „а“ ЗДвП, т.к. водачът на автомобила – С. Б. Влашки не е лишен от право да управлява МПС по административен ред. Иска се присъждане на разноски по представен списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът - полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, оспорва жалбата. Не излага конкретни доводи. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не е заявила становище по основателността на оспорването.

Административен съд – София град, III отделение, 75 състав, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 24.07.2023 г. срещу С. Б. Влашки е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) с бл. № 414984 за това, че на посочената дата, около 02,30 часа, в [населено място], по [улица], управлява лек автомобил дачия Докер с регистрационен номер С., собственост на „ПРЕСА 2012“ ЕООД, като при извършена контролна проверка с техническо средство уредът е отчел положителен резултат 0,79 промила на хиляда в издишания въздух. С АУАН е иззето СУМПС №[ЕИК].

Въз основа на АУАН срещу водача С. Б. Влашки е издадена Заповед № 60 от Л. С. Н. на длъжност КО в група ООР, сектор „Общинска полиция“ при 02 РУ-СДВР, за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП.

На същата дата – 24.07.2023 г., срещу водача е съставен АУАН с бл. № 0579906 за това, че около 05,15 часа, в [населено място], [община], по [улица]срещу № 28 с посока на движение от [улица]към [улица], управлява лек автомобил дачия Докер с регистрационен номер С., собственост на „ПРЕСА 2012“ ЕООД, като при проверка е установено, че водачът е с отнето с АУАН № 414984 от 24.07.2023 г. СУМПС – за употреба на алкохол. Констатирано е нарушение на чл. 150а ЗДвП.

Въз основа на констатациите в АУАН № 0579906, считайки, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП, на 31.07.2023 г. ответникът е издал процесната Заповед № 23-4332-005261 за прилагане на ПАМ – „прекратяване на регистрацията на ППС“ за срок от 6 месеца. Отнети са свидетелство за регистрация на МПС №[ЕИК] и 2 бр. регистрационни табели с [рег.номер на МПС].

Междувременно Заповед № 60/24.07.2023 г. за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП по отношение на водача е оттеглена от издателя ѝ с нова Заповед №79/11.08.2023г. - на основание чл. 91, ал. 1 АПК, с мотив, че заповедта е издадена на правно основание, което е приложимо за собственика на ППС, какъвто С. Б. Влашки не е.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от активноегитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима, като разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал.1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е акта с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото е приложена Заповед № 513з – 6400/07.07.2023 г. на директора на СДВР за определяне на длъжностните лица, оправомощени да издават заповеди за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, 5, б. „а“ и т. 6 ЗДвП, а именно държани служители от отдел „Пътна полиция“ при СДВР –

полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР, както и тези от отдел „Охранителна полиция“ при СДВР, секторите „Охранителна полиция“ в районните полицейски управления при СДВР и отдел „Специализирани полицейски сили“ при СДВР. Сред тях е издателят на процесната заповед – И. В. Й. на длъжност полицейски инспектор в 01 група на 03 сектор към отдел “Пътна полиция” при СДВР съгласно Заповед № 513з-8641/28.11.2019 г. Следователно обжалваният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган.

Спазено е изискването за форма. Не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да рефлектират върху валидността и обосноваването на акта, включително такива, които да са ограничили правото на защита жалбоподателя. В заповедта са изложени фактическите и правни основания за издаването ѝ. Упражнената компетентност е мотивирана с установяването, че собственият на „ПРЕСА“ ЕООД лек автомобил се управлява от лице, за което са налице обстоятелствата по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП - лишен е от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, водачът е с отнето с АУАН № 414984 от 24.07.2023 г. СУМПС №[ЕИК].

Цялостният текст на посочената в заповедта разпоредба на чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП има следното съдържание: за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година“.

Цитираната разпоредба съдържа няколко отделни хипотези, всяка от които съставлява самостоятелно основание за налагане на принудителната мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП, а именно собственикът или лицето, на което е предоставено МПС за управление: 1. не е правоспособен водач; 2. не притежава СУМПС, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство; 3. лишен е от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или 4. свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс. Видно от съдържанието на оспорената заповед мярката по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП е приложена за това, че на 24.07.2023 г., около 05,15 часа, в [населено място], [община], по [улица]срещу № 28 с посока на движение от [улица]към [улица], товарен автомобил Д. Докер с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „ПРЕСА 2012“ ЕООД, е управлявано от лицето С. Б. Влашки, като „водачът не представя СУМПС – лишен от право да управлява МПС по административен ред, СУМПС №[ЕИК] е отнето с АУАН № 414984/24.07.2023 г., за което е съставен АУАН № 3579906/24.07.2023 г.“.

Следователно по съдържанието на Заповед № 23-4332-005261 властническата компетентност по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП е упражнена във третата хипотеза –

водачът е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, каквато хипотеза в случая съдът намира, че не е била налице към момента на извършената проверка. Действително, на 24.07.2023 г., срещу С. Б. Влашки е съставен АУАН за това, че при извършена контролна проверка е установено, че управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда. В съответствие с това, нормата на чл. 172, ал. 3 ЗДвП предвижда, че в случаите по чл. 171, т. 1, букви "б", "д", "е" и "ж" свидетелството за управление на моторно превозно средство на водача се изнемва със съставянето на акта за установяване на административното нарушение. Предвиденото в цитираната норма „изнемване“ на СУМПС при съставяне на АУАН не се субсумира в хипотезата „лишаване“ на лицето от право да управлява МПС по смисъла на чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП. В случая ответникът при издаване на ПАМ на посоченото правно основание е следвало да разграничи фактическото действие „изнемване“ на СУМПС по чл. 172, ал. 3 ЗДвП от предвидените в НК и ЗАНН наказания „лишаване от право“ на управление МПС (чл. 37, ал. 1, т. 7 НК и чл. 13, ал. 1, б. „в“ ЗАНН), както и от мерките „отнемане на СУМПС“ по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от НПК. Последната хипотеза не е посочена от ответника като фактическо основание за прилагане на процесната ПАМ, поради което съдът не е необходимо да прави проверка за нейното наличие. Независимо и само за пълнота съдът отразява, че му е служебно известно, че издадената срещу водача С. Влашки, след оттеглянето на Заповед № 60, ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП е отменена с окончателно решение № 837 от 08.02.2024 г. на АССГ по адм. дело № 9293 от 2023 г. Отмяната на ПАМ по отношение на водача има действие по отношение на всички (чл. 177, ал. 1, изр. второ АПК), ex tunc, и по аргумент чл. 142, ал. 2 АПК следва да се зачете като правоизключващ по отношение на възможността да се приложи ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. а ЗДвП факт.

В обобщение съдът намира, че не са установени предпоставките за прилагане на принудителната административна мярка по чл.171, т.2а, б. „а“ ЗДвП, която като незаконосъобразна, следва да бъде отменена.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя своевременно поисканите от процесуалния му представител разноски, които съобразно възлизат общо на 750,00 лв., от които 50,00 лева държавна такса и 750,00 лева – заплатено в брой адвокатско възнаграждение. Неоснователно е възражението на ответника за прекомерност на претендираното от страната адвокатско възнаграждението. В случая уговореният и платен хонорар е под минималния размер от 1 000 лева, предвиден в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (ДВ, бр. 88 от 2022 г.).

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд София – град, III отделение, 75-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № 23-4332-005261 от 31.07.2023 г. на полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на „ПРЕСА 2012“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], район К. село, [жк], [улица], разноски по делото в общ размер на 750,00 (седемстотин и петдесет) лева.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5, изр. второ от Закона за движението по пътищата.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: